

LIBRI I PROFETIT JOEL

1 Në këtë libër është shkruar ajo që Zoti shpalli nëpërmjet Joelit, birit të Petuelit.

Mbi mbretërinë e Judës bien karkalecat dhe thatësira

²Pa dëgjoni, ju pleqtë, pa dëgjoni, të gjithë banorët e vendit! A ka ndodhur diçka e tillë në kohën tuaj ose në kohën e paraardhësve tuaj? ³Tregojuni fëmijëve tuaj që t'u tregojnë fëmijëve të tyre dhe ata brezit që vjen pas!

⁴Karkalecat u janë vërsulur fushave luzma pas luzmash; i kanë ngrënë të gjitha. Atë që kanë lënë disa, e kanë disa të tjerë. ⁵Zgjuhuni, ju pijanecë, sepse edhe degët e hardhive i kanë ngrënë; nuk do të ketë verë të re! ⁶Një ushtri, që është e pamposhtshme, që nuk mund të numërohet, ka sulmuar vendin tonë. Ata kanë dhëmbë luani. ⁷Hardhitë dhe gjethet e fiqve tanë i kanë ngrënë, madje edhe lëvoren ua kanë hequr duke i brejtur, dhe vetëm drunjtë e zhveshur kanë mbetur.

⁸Qani dhe vajtoni si nusja që ka humbur dhëndrin e saj! ⁹⁻¹⁰Fushat janë të shkretuara dhe të thara. Të korrat janë prishur; askush nuk sjell më drithë, vaj e verë si blatim pijesh ose blatim drithor në Tempullin e Zotit. Priftërinjtë që kujdesen për shërbesën e flijimeve, mbajnë zi. ¹¹Vajtojeni fatkeqësinë tuaj, ju bujq dhe vreshtarë! Nuk ka as drithë e as elb për të korrur, ¹²hardhitë janë tharë, fiqve dhe hurmave, shegëve dhe mollëve, si dhe të gjitha pemëve të egra u kanë rënë gjethet. Tërë gëzimi i njerëzve po venitet.

¹³Ju priftërinj pranë altarit të Zotit, vishni rrobat e zisë dhe vajtoni! Mbani zi edhe natën! Nuk ka drithë, as vaj, as verë për flijimet në Tempullin e Zotit. ¹⁴Shpallni një ditë agjërimi! Jepni urdhër për të bërë shërbesa pendimi. Pleqtë dhe mbarë populli të mblidhen në Tempullin e Zotit, të Perëndisë suaj, për ta thirrur për ndihmë!

Padia e profetit

¹⁵Vaj për atë që na pret! Dita kur Zoti do të bëjë gjyqin, është afër. Perëndia e gjithëfuqishme po vjen për të na ndëshkuar! ¹⁶Pa ndihmë, ne duhet të shohim se si shkatërrohet ushqimi ynë. Prandaj hesht gëzimi dhe hareja në shtëpinë e Perëndisë sonë. ¹⁷Kokrrat e farës qëndrojnë të thara nën plisat e arës. Rezervat mbaruan, depot janë rrënuar; sepse nuk ka më drithë. ¹⁸Bagëtia endet andej-këtej duke pëllitur, sepse nuk gjen ushqim; madje edhe kopetë e dhenve vuajnë.

¹⁹Ty, o Zot, të thërras për ndihmë! Vapa e ka përpirë barin dhe i ka përcëlluar pemët. ²⁰Madje edhe kafshët e stepës të thërrasin; sepse rrëkezat kanë shteruar dhe bari është tharë.

Zoti përdor ushtrinë e karkalecave si mjet ndëshkimi

2 Bjerini bririt të alarmit në Cion, jepni alarmin në malin e shenjtë të Zotit! Dridhuni, banorë të vendit! Dita, kur Zoti do të bëjë gjyqin, ♦ është afër! ²Ajo ditë është e errët si nata, e mbuluar me re të zeza.

Ashtu siç shpërndahet me shpejtësi agimi nëpër male, ashtu do të hyjë rrëmbimthi në vend një ushtri armike e fuqishme, që nuk mund të numërohet. Gjer tani askush nuk e ka përjetuar një gjë të tillë, as më vonë nuk do të ketë diçka të tillë.

³Para tyre tërbohohet zjarri dhe pas tyre lëshohen flakët. Para se të vijnë, vendi është kopsht i lulëzuar, e kur të kenë kaluar, do të shtrihet i mjerë si shkretëtirë. Asgjë nuk shpëton prej tyre. ⁴Ata duken si kuaj, vrapojnë andej-këtej si kuajt në betejë. ⁵Kur kërcejnë mbi majat e maleve, dëgjohej një zhurmë si rrapëllima e karrocave, si kërcitje flakësh që përpinë kashtën e fushës. Ata janë si ushtri e gatshme për luftë. ⁶Para shikimit të tyre popujt përpëliten nga frika, të gjitha fytyrat zbehen. ⁷Si trupa sulmuese, ato mësyjnë dhe ngjiten nëpër mure. Ata vazhdojnë të patundur rrugën e tyre; asnjëri nuk largohet qoftë edhe një gisht nga rruga, ⁸e as i zë rrugën tjetrit. Përparimin e tyre nuk mund ta pengojë asnjë armë. ⁹Ata sulmojnë qytetin, u sulen mureve, ngjiten si vjedhës nëpër dritaret e të gjitha shtëpive.

¹⁰Toka tundet dhe qielli dridhet para tyre; dielli dhe hëna errësohen, dhe yjet shuhën. ¹¹Vetë Zoti i udhëheq, u jep urdhra me zë bubullime. Tërë ushtria shumë e madhe zbaton vullnetin e tij. Është e tmerrshme dita kur të ndërhyjë Zoti. Kush do ta mbijetojë?

♦ ffff. Dita e Zotit, d.m.th. Dita kur Zoti do të ndërhyjë për të shkatërruar armiqtë e tij dhe të gjykuar popullin e tij.

Shpresa për durimin e Zotit

¹²«Por madje edhe tani mund të ktheheni tek unë, – thotë Zoti, – kthehuni tek unë me gjithë zemër, agjëroni, qani dhe vajtoni! ¹³Grisni zemrat, jo rrobat!»

Po, kthehuni te Zoti, Perëndia juaj! Ju e dini: ai është plot dashuri dhe mëshirë. Ai ka durim, dashamirësia e tij nuk ka kufi. Ai nuk lejon që fatkeqësia të shkojë deri në fund. ¹⁴Ndoshta do t'i vijë keq dhe do të lejojë që në fushat dhe vreshtat tuaja të rritet edhe një korrje. Atëherë do të mund t'i sillni si flijim drithin dhe verën tuaj.

Apel për mëshirën e Zotit

¹⁵Bjerini bririt në malin e Cionit! Shpallni një ditë agjërimi, jepni urdhër për një shërbesë pendimi.

¹⁶Mblidhni popullin dhe shikoni që të paraqitet i pastër para Zotit! Të mblidhen të gjithë, nga foshnjat në gji deri në pleqtë! Edhe dhëndri me nusen duhet të dalin nga dhoma e dasmës! ¹⁷Priftërinjtë, shërbëtorët e Zotit duhet të qajnë e të luten në vendin midis shenjtërores dhe altarit: "O Zot, ki mëshirë për popullin tënd! Ne jemi prona jote! Mos na turpëro duke lejuar që mbi ne të sundojnë kombe të huaja. Mos lejo që të huajt të tallen dhe të thonë: «Ku është futur perëndia juaj?»"

Zoti përgjigjet

¹⁸Atëherë te Zoti zgjohet dashuria e madhe për vendin e tij dhe mëshira për popullin e tij. ¹⁹Ai i përgjigjet: «Unë ju garantoj: do t'ju jap aq drithë, verë dhe vaj, sa të mund të ngopeni me to. Nuk do të jeni më gazi i botës, ²⁰sepse do t'ju shpëtoj nga ushtria e veriut. Pararojën e saj do ta dëboj në Detin e Vdekur, kurse praparojën në Detin Mesdhe; ushtrinë do ta dëboj në shkretëtirë, ku do të shkatërrohet. Kufomat do ta mbushin ajrin me qelbësirën e tyre. Kështu do t'i ndëshkoj për mburrjen e tyre.

²¹O fusha, mos kini më frikë, gëzohuni dhe ngazëllohuni! Zoti ka bërë gjëra të mëdha. ²²Ju kafshët e stepës, mos kini më frikë! Kullotat janë përsëri të gjelbra. Madje pemët lidhin përsëri kokrra; fiqtë dhe hardhitë japin përsëri prodhime të bollshme. ²³O banorë të malit të Cionit, gëzohuni dhe ngazëllohuni për Zotin, Perëndinë tuaj! Ai ju tregon dashamirësinë e tij dhe ju dërgon përsëri shi, në vjeshtë dhe në pranverë, ashtu si më parë. ²⁴Në lëmenj grumbullohet drithi dhe në shtrydhës derdhen govatat me musht dhe vaj.

²⁵Zoti thotë: «Ushtrinë time të madhe e dërgova kundër jush. Por tani do t'jua zëvendësoj të korrat që i shkatërruan luzmat e karkalecave. ²⁶Do të mund të ngopeni siç duhet. Atëherë do të më lavdëroni mua, Perëndinë tuaj, sepse për ju bëra mrekulli të tilla. Kombet e tjera nuk do ta përqeshin më kurrë popullin tim. ²⁷Nga kjo do ta kuptoni se unë, Zoti, jam në mesin tuaj, se unë jam Perëndia juaj dhe përveç meje nuk ka asnjë perëndi tjetër. Popullin tim nuk do t'ia dorëzoj më kurrë turpit.»

Shenjat për gjyqin botëror

3 Zoti vazhdon: «Do të vijë koha, kur të gjithë do t'i mbush me shpirtin tim. Atëherë të gjithë (në Izrael) do t'i bëj profetë dhe profetesha; ♦ pleqtë dhe të rinjtë do të shohin vegime. ²Edhe shërbëtorëve dhe shërbëtorëve do t'ua jap atëherë shpirtin tim. ³⁻⁴Atëherë do të jetë e afërt dita e madhe dhe e tmerrshme kur do të bëj gjyqin. Shenjat e saj do të shihen në qiell dhe në tokë: njerëzit do të shtrihen të vvarë në gjakun e tyre; në qiell do të ngrihen flakë dhe re tymi; dielli do të errësohet, dhe hëna do të bëhet e kuqe si gjaku. ⁵Por secili që do të kthehet tek unë, do të shpëtojë.»

Atëherë do të ndodhë ajo që shpalli Zoti: «Në malin e Cionit në Jerusalem do të ketë shpëtim.» Dhe të gjithë ata që do t'i bëjnë thirrje Zotit (për shpëtim), do t'i shpëtojnë rrënimit.

♦ [d.m.th. izraelitët do të bëhen organet e zbulimit hyjnor për kombet e tjera.](#)

Dënimi i armiqve të popullit të Zotit

4 Zoti thotë: "Në kohën kur ta ndryshoj fatin e Judës dhe të Jerusalemit, ²do t'i mbledh të gjithë popujt dhe do t'i çoj në luginën e quajtur «Jehoshafat (Zoti bën gjyqin)». Atje do t'i vë para përgjegjësish për atë që i bënë popullit tim, Izraelit, këtij kombi që është prona ime. Ata e kanë shpërndarë ndër kombe, e kanë ndarë vendin tim ³dhe i kanë ndarë me short banorët e tij ndërmjet tyre. Për një natë me një prostitutë ata kanë paguar një të ri, dhe për një gotë verë kanë shitur një vajzë.

⁴O burra të Tirit dhe të Sidonit dhe të gjithë filistenj, ju doni të hidheni në sulm kundër meje? Ju doni të hakmerrni ndaj meje? Megjithatë, unë kam arsye të fortë për t'u hakmarrë ndaj jush! Sa hap e mbyll sytë do të bëj që veprat tuaja të këqija të bien mbi ju. ⁵Ju e keni marrë argjendin dhe arin tim dhe keni futur në pallatet tuaja thesaret e mia më të çmueshme. ⁶Të rinjtë e Judës dhe të Jerusalemit i keni rrëmbyer nga atdheu i tyre dhe i keni shitur larg në Greqi. ⁷Por do t'i mbledh që andej dhe do të bëj që veprat tuaja të këqija të bien mbi ju. ⁸Atëherë të rinjtë tuaj, burrat dhe gratë, do t'ua dorëzoj njerëzve të Judës, dhe ata do t'i shesin larg në Shebë. Këtë do ta shkaktoj unë, Zoti.

⁹Bëju thirrje kombeve: «Përgatituni për luftë! Radhitni trupat! Të paraqiten të gjithë burrat e aftë për shërbim ushtarak dhe të marshojnë! ¹⁰Rrihni ploret në shpata, dhe bëni prej veglave tuaja për krasitje maja për heshta! Madje edhe më i dobëti të pohojë: Luftoj si luani! ¹¹Afrohuni, ju kombe, ejani nga të gjitha anët!» (e kur të jenë mbledhur atje, bëj, o Zot, që engjëlli yt i fortë të veprojë kundër tyre!) ¹²Kështu do të ftohen kombet për të hyrë në luginën e quajtur «Zoti bën gjyqin». Atje do të ulem në karrigen e gjykatësit dhe do t'u kërkoj llogari të gjitha kombeve përreth. ¹³Merrni draprin, të korrat janë gati! Shkelni shtrydhësin derisa të mbushet deri në majë. U mbush kupa; fajësia e kombeve është tepër e madhe."

¹⁴Po dëgjoj zhurmën e ushtrive shumë të mëdha në Luginën e gjyqit. Po afrohet dita kur Zoti do t'u kërkojë llogari kombeve. ¹⁵Dielli dhe hëna errësohen, yjet shuhën. ¹⁶Si ulërima e luanit, si bubullima që del nga

mali i Cionit, zëri i Zotit bën që toka dhe qielli të dridhen. Por për popullin e tij Zoti është strehim i sigurt dhe mal mbrojtës. ¹⁷«Pastaj, – thotë Zoti, – do ta kuptoni se unë jam Perëndia juaj. Banoj në Cion, në malin tim të shenjtë; dhe Jerusalemi do të jetë i paprekshëm, të huajt nuk do të futen më atje.»

¹⁸Zoti thotë: «Atëherë malet do të pikojnë nga vera dhe kodrat nga qumështi, ndërsa përrenjtë e Judës do të kenë ujë gjatë tërë vitit. Nga Tempulli im do të rrjedhë një burim që do të ujitë madje edhe luginën më të tharë. ¹⁹Ndërsa Egjipti dhe Edomi do të shndërrohen në shkretëtirë si dënim për krimin që banorët e tyre u bënë banorëve të Judës. Në të vërtetë, në vendin e tyre ata kanë vrarë hebrenj të pafajshëm. ²⁰⁻²¹A duhet t'i lejoj të veprojnë kështu pa i ndëshkuar? Do t'i ndëshkoj për këtë, me po atë siguri që banoj në malin e Cionit! Por Juda do të jetë e banuar përherë dhe Jerusalemi do të mbetet i sigurt përgjithmonë.»